

„и ръководство на опитни доктори и фелд-
 „шери, тѣ оставатъ съвършено безполе-
 „зни за раненитѣ Нашитѣ ране-
 „ни се довозватъ тукъ отъ бойното поле
 „едвамъ подвързани, и то какъ да е; но
 „и тукъ като пристигнатъ, попадатъ въ
 „коя да е болница и доста врѣме оста-
 „ватъ безъ докторска помощъ. И така, по-
 „чти всичкитѣ тѣжко ранени и, слѣдова-
 „телно, опасно болни, отъ като останатъ
 „въ болницитѣ, що се намиратъ вътрѣ
 „въ града, по единъ, два и по-вече дни,
 „и отъ като се ввредятъ най-послѣ да
 „бждатъ преглѣдани и даже да се подло-
 „жатъ на операции отъ докторитѣ, ис-
 „працатъ се вѣнъ отъ градътъ, въ гла-
 „вната държавна болница — „Алексан-
 „дровската“ — за дѣто се мисли, че
 „всичко има, щото е нужно за правилно
 „и порядочно излѣкуване на болнитѣ и
 „раненитѣ: достаточни доктори, фелдшери,
 „лѣкарски прибори, прислуга, храна и
 „други второстепенни улеснения за бол-
 „нитѣ. Въ тая болница има вече по-много
 „отъ 300 души ранени, а болницата до
 „вчера и онзи денъ се нуждаеше **отъ**
 „**всичко**, а най-много, — което е необ-
 „ходимо особено за тѣжко раненитѣ:
 „отъ доктори — оператори, отъ фелдшери
 „и отъ прислуга достатъчна. Тамъ имаше
 „до онзи денъ едвамъ трима доктори, 7
 „— 8 фелдшери и толкова жени; мж-
 „же слуги има по-вече. А, споредъ мене,
 „за сега тамъ сж необходими най-малко
 „12 доктори, 18—20 фелдшери, толкова
 „сестри милосердни и двойна толкова при-
 „слуга. Споредъ горнитѣ причини, вижда
 „се, до онзи денъ имаше въ Александро-
 „вската болница тѣжко ранени войници
 „отъ недѣля насамъ неоперирани. По сж-
 „щитѣ причини, вѣроятно, има тамъ и
 „рани гангренисали вече“

Вслѣдствие този рапортъ на Гла-
 вниятъ ревизоръ, както и вслѣдствие на
 съобщенията отъ много частни лица, че
 въ Александровската болница, особено

въ едно отъ отдѣленията ѝ, стѣ нѣколко
 дена лежали ранени безъ да има нѣкой
 да ги погледне и да имъ даде даже хра-
 на, Настоятелството счете за своя непре-
 мѣнна длъжностъ да обърне вниманието
 на тогавашния главенъ докторъ надъ вси-
 чкитѣ болници, Г-на Вълковича, върху
 състоянието на нѣкой болници, както и
 върху състоянието на находящитѣ се въ
 тѣхъ ранени и болни солдати, но това се
 счете за докачение и Настоятелството съ
 изпълнението на тази обязанностъ навлѣ-
 че върху си доста голѣми неприятности.

Независимо отъ всичко това, настоя-
 телството взе на своя изключителна гри-
 жа и разноси нѣколко болници въ гра-
 дътъ, и именно, болницитѣ: 1) при Дър-
 жавната Дѣвическа Гимназия и Пансионъ;
 2) при Българската Народна Банка; 3)
 въ кжщата на Д-ра Браделя; 4) при Об-
 щественитѣ Згради (въ кжщата на Г-на
 Сукнарова); 5) при Денкоглуското учили-
 ще и 6) при артиллерийскитѣ казарми
 (едното отдѣление). Тѣзи болници бѣхъ
 вече отворени отъ Правителството и въ
 първитѣ нѣколко дена настоятелството на
 Дружеството даваше за тѣхъ само помо-
 щи и бѣше наредило свои прѣдставители.
 Така, при болницата на Дѣвическата Ги-
 мназия и Пансионъ бѣше прѣдставителъ
 на Дружеството Г-нъ Петъръ Гинчевъ,
 при Народната Банка — Г-нъ Д. Поп-
 повъ, при Общественитѣ Згради — Г-нъ
 Сукнаровъ, при отдѣлението на Артилле-
 рийскитѣ казарми — Василь Друмевъ. Но
 когато Дружеството взе на своя грижа и
 разноси тия болници, на прѣдставители-
 тѣ се възложи **заведванието и управле-**
нието на болницитѣ. Болницата въ кж-
 щата на Д-ръ Браделя, отъ самото ѝ от-
 кривание се поддържаше отъ Дружество-
 то, но самъ Д-ръ Брадель бѣше завѣду-
 ющия и самъ гледаше болнитѣ и раненитѣ.

Нѣкои отъ тѣзи болници (като бол-
 ницатѣ при Денкоглуското училище и
 въ кжщата на Д-ра Браделя) скоро се за-